

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia economică, industrii și servicii
Nr.XX/422/22.02.2007

RAPORT

la propunerea legislativă de reglementare a Camerelor de Comerț și Industrie din România

Comisia economică, industrii și servicii, a fost sesizată cu adresa **L 917/2006** pentru dezbateră în fond a propunerii legislative, analiză care s-a realizat în cadrul mai multor ședințe la care au participat inițiatorii, reprezentanții Guvernului și ai Camerei de Comerț și Industrie a României.

Propunerea legislativă inițiată de domnul senator Viorel Arion și domnul deputat Ovidiu Ioan Silaghi are ca scop crearea unui nou cadru legal referitor la camerele de comerț și industrie din România.

Analizând propunerea legislativă Comisia a hotărât, cu majoritate de voturi, **respingerea acesteia**, pentru următoarele considerente:

- Camerele de comerț și industrie sunt în prezent reglementate prin Decretul-Lege nr. 139/1990 care asigură cadrul legal pentru constituirea prin asociere voluntară a comercianților, persoane juridice și persoane fizice, în scopul promovării membrilor lor pentru dezvoltarea comerțului, industriei, agriculturii și serviciilor, în spiritul economiei de piață.

În atingerea scopului lor aceste entități trebuie să beneficieze de un plus de autonomie și libertate în a-și stabili modalitatea de organizare și funcționare, organele de conducere, relațiile de colaborare ce se pot stabili între ele.

Fiind vorba de asociații liber consimțite, considerăm că intervenția printr-un proiect de lege încalcă dreptul la liberă asociere, astfel încât această lege nu este necesară.

- Propunerea legislativă aflată în dezbateră nu este nouă, în anul 2006 aceiași autori au depus o inițiativă legislativă identică ce a devenit lege, care

ulterior a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 545/05.07.2006.

Principalele elemente care au făcut obiectul sesizării de neconstituționalitate au fost următoarele:

Art. 9 alin.(2) din lege, deoarece ” instituie obligativitatea înscrierii într-o anumită cameră de comerț, deja constituită”, este contrar art. 40 din Constituție privind dreptul la liberă asociere și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Art. 32 și art. 37 alin. (2) din Lege înfrâng art. 16 din Constituție, deoarece, fără o justificare obiectivă și rezonabilă ” conferă drepturi diferite unor persoane aflate în situații echivalente”, în sensul că votul membrilor de drept (camerele județene) este deliberativ, iar votul celorlalți membri este consultativ.

Aceste prevederi s-au menținut și în actuala propunere legislativă la art. 9 alin.(2), art. 31 alin.(1) și (2) și la art. 37 alin.(2).

În afară de aceste aspecte, menționăm unele observații prezentate în punctul de vedere al Guvernului, astfel:

- Prevederile art.3 alin.(3) conferă camerelor create în temeiul Decretului-lege nr. 139/1990 calitatea de succesoare ale camerelor de comerț și industrie desființate prin Decretul – Lege nr. 74/1949.

Camerele de comerț și industrie aveau, anterior adoptării Decretului nr. 74/1949, statut de instituții publice, reglementat prin Legea pentru camerele de comerț și de industrie din 14 februarie 1929, publicată în Buletinul oficial nr. 36 din 14 februarie 1929. Ulterior desființării, atribuțiile acestora au fost preluate de direcțiile comerciale județene sau comunale, respectiv Ministerul Comerțului și Alimentației, instituție care a preluat, în administrare, și bunurile camerelor de comerț și industrie desființate, fondurile bănești realizate vărsându-se la bugetul general de venituri al statului.

Așadar, camerele de comerț, caracterizate ca ” persoane juridice fără scop patrimonial”, nu pot fi succesoare ale unor instituții publice, întrucât succesiunea implică dobândirea unor bunuri aparținând domeniului public, aflate în administrarea instituțiilor publice. Ca urmare, sub aspect patrimonial, teza succesiunii contravine art. 136 alin.(4) din Constituția României.

- Prin propunerea legislativă se intenționează înlăturarea unor atribute esențiale ale oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, exercitate prin biroul unic de înregistrare, cum sunt eliberarea extrasului de registru ca dovadă privind funcționarea, dizolvarea, lichidarea, reorganizarea judiciară, faliment, activitatea de asistență acordată solicitanților la cererea și pe cheltuielile acestora și transmiterea acestora către camerele de comerț. Serviciile de asistență sunt preluate în integritate de către camerele județene, lipsind astfel entitatea bugetară, respectiv Oficiul Național al Registrului

Comerțului de sursele financiare necesare autofinanțării și aducerii la îndeplinire a proiectelor deja demarate.

Prestarea serviciilor de furnizare de informații este atribuită, în mod expres, Oficiului Național al Registrului Comerțului prin dispozițiile Legii nr. 26/1990, transferul acestei atribuții având semnificația modificării implicite a acestui act normativ.

Față de cele prezentate, membrii comisiei supun plenului Senatului spre adoptare **raportul de respingere**.

Menționăm că există avizul favorabil al Consiliului Legislativ și al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, iar punctul de vedere al Guvernului deși este favorabil, prezintă multe observații de fond, unele dintre ele fiind arătate mai sus.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare și urmează a fi adoptată potrivit prevederilor art. 76 alin.(2) din Constituție.

Senatul este prima Cameră sesizată.

PREȘEDINTE

Senator Dan Claudiu TANĂSESCU

SECRETAR

Senator Nicolae NEAGU